

Mødet den 31. August 1916.

Fraværende: Mikkelsen og Simonsen.

1. (J. Nr. 58—1916). Skrivelse af 3. August 1916 fra Indenrigsministeriet med Stadfæstelse af den vedtagne Ændring af **Sundhedsvedtægtens § 61.**
Toges til Efterretning.
2. (J. Nr. 48—1916). Skrivelse af 18. August 1916 fra Indenrigsministeriet med **Godkendelse af Overenskomsten med Jydsk Andelsfoderstofforretning angaaende Bebyggelsen ved Bispetorvet.**
Toges til Efterretning.
3. (J. Nr. 179—1916). Skrivelse af 10. August 1916 fra Indenrigsministeriet med **Samtykke til Salget af den tidligere Generalbolig.**
Toges til Efterretning.
4. (J. Nr. 168—1916). Skrivelse af 9. August 1916 fra Undervisningsministeriet med **Approbation paa Skoleplanen for Marselisborg Skole.**
Toges til Efterretning.
5. (J. Nr. 236—1916). Beretning om **Alderdomsunderstøttelsen i 1915—16.**
Toges til Efterretning.
6. (J. Nr. 286—1916). Meddelelse fra Brandkommissionen om foretagne og forestaaende **Nyanskaffelser og Forbedringer af Ildslukningsmateriellet.**

Formanden meddelte, at »Købstædernes almindelige Brandforsikring« havde tilsagt Kom-

munen 30000 Kr. til Forbedring af Ildslukningsmateriellet, naar Kommunen vilde give lige saa meget i samme Øjemed. Af den foreliggende Meddelelse fra Brandkommissionen fremgik det, at denne Betingelse fuldtud var opfyldt. Det var nu Meningen paa Grundlag af Meddelelsen at andrage om de 30000 Kr.

M i k a e l J o h a n s e n bemærkede, at med de skete Bevillinger og det lovede Tilskud vilde Byens Brandvæsen komme i mønsterværdig Orden, særlig hvad Allarmeringsvæsenet angik.

F o r m a n d e n anbefalede, at man tog Meddelelsen til Efterretning.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 299—1916). Meddelelse fra Formanden om, at det ved skriftlig Votering var vedtaget at imødekomme et af Aarhus Gymnastikforening indgivet Andragende om **Bevilling af 100 Kr. til Præmier ved et Idrætsstævne** den 13. August 1916 her i Byen.

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 270—1916). Spørgsmaal om Nedsættelse af **Huslejenævn** i Henhold til Lov af 9. Juni 1916.

Udsattes i Henhold til Forretningsordenen.

9. (J. Nr. 317—1916). Indstilling fra Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Lempelser i Salgsvilkaarene for Kommunens Byggegrunde**. (Denne Sag behandledes sammen med den følgende Sag).

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 318—1916). Indstilling fra Byens Udvidelse og Bebyggelse om en **Henvendelse til Trafikministeriet vedrørende den forestaaende Nedrivning af de eksproprierede Ejendomme mellem Bruunsgade og Frederiksalles**.

M ø l l e r udtalte, at det for nogen Tid siden i

Byraadet var blevet hævdet, at der var Mangel paa Lejligheder her i Byen, og at der snart maatte gøres noget for at forhindre Bolignød. Spørgsmaalet herom var blevet henvist til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, og dette havde ladet foretage en Undersøgelse af, hvorledes det i Virkeligheden stillede sig med Hensyn til ledige Lejligheder. Ved denne Undersøgelse havde det da vist sig, at der var 46 ledige 2 og 3 Værelses Lejligheder, og at dette Antal til Oktober Flyttedag blev forøget med 67, saaledes at der ialt til den Tid vilde være 113 Lejligheder af den nævnte Størrelse ledige. Yderlig vilde der til April Flyttedag blive 37 ledige 2 og 3 Værelses Lejligheder og ved Omforandring af ældre Ejendomme endnu 24. Det kunde derfor ikke siges, at der i Øjeblikket var Nødstilstand paa dette Omraade. Det sidste Par Aar var der ikke blevet bygget saa meget som sædvanligt, antagelig fordi Prisen paa Bygningsmaterialier var steget betydeligt, og desuden havde Huslejen hidtil gennemgaaende været for lav, saaledes at det ikke kunde betale sig at bygge. Endelig betød det i denne Forbindelse en Del, at Kursen paa Obligationer, som for et Par Maaneder siden var meget lav, vistnok 84, nu var steget til omkring pari. Derimod kunde man i lang Tid næppe regne med billigere Materialier, selv om Krigen ophørte, ligesom man heller ikke kunde vente nogen Nedgang i Arbejdslønnen, som var steget næsten hvert eneste Aar. Udvalget havde imidlertid overvejet, hvad der kunde gøres for at fremme Byggeriet, og stillede ogsaa nu et positivt Forslag, men hvad man end foretog sig i den Henseende, var det dog givet, at der ikke kunde skaffes flere Lejligheder til Oktober og April Flyttedage. Udvalgets Forslag gik

ud paa, at der ved Salg inden Udgangen af 1916 af Kommunens Grunde til Opførelse af 2—3 Værelses Ejendomme blev indrømmet Køberen Rente-frihed, indtil Ejendommen blev prioriteret, dog ikke ud over December Termin 1917, og at den sædvanlige Indbetaling af 10 % af Købesummen ved Kontraktens Underskrift blev udskudt til Tidspunktet for Skødets Udstedelse. Der havde fra flere Sider været talt om at nedsætte Prisen paa Grunde, men man maatte overfor saadan Tale ikke glemme, at alle de, der havde købt og bygget den sidste halve Snes Aar, ikke kunde være tjent med, at Grundprisen nu pludselig blev sat ned. En saadan Fremgangsmaade kunde man ganske simpelt ikke være bekendt. Efter Udvalgets Mening kunde man derfor ikke give andre Fordele for de byggende end de nævnte, men paa den anden Side mente Udvalget ogsaa, at disse vilde fremme Byggeriet. Dersom Ejendommene ved Hallsvej ikke var blevet eksproprierede, vilde der ikke have været Tale om Boligmangel, men forøvrigt kunde der ogsaa nok regnes med, at en Del af dem, der havde faaet deres Ejendomme eksproprierede, vilde købe Ejendom igen. Naar man naaede et Aars Tid frem, vilde der derfor antagelig ikke være Mangel paa Lejligheder. Fordi en Ejer forlangte en Smule mere i Leje, kunde det ikke nytte at raabe op om, at han vilde berige sig. Det var en Forretning at holde Ejendom, saa en Ejer maatte have Lov til at tage en saadan Leje, at Ejendommen kunde betale sig. For at Ekspropriationen af de mange Ejendomme ved Hallsvej ikke skulde mærkes for meget, foreslog Udvalget endvidere, at Byraadet rettede en Anmodning til Trafikministeriet om at udsætte Nedrivningen af de flest mulige af de eksproprierede Ejendomme

til April Flyttedag, hvorved der vilde vindes ikke saa ganske lidt. Antagelig vilde der blive taget Hensyn til en saadan Henvendelse.

Christensen fandt, at Udvalget hellere end at komme med Forslag om de omtalte Lempelser havde maattet sige, at der ikke kunde gøres noget, idet Forslaget jo slet intet betød, i hvert Fald da ikke mere, end at de byggende fik fra 300 til 600 Kr. at arbejde med, og den Begunstigelse vil der næppe blive sat megen Pris paa. De foreslaade Lempelser var i det hele taget saa minimale, at de ikke var antagelige for de byggende. Hr. Møller havde søgt at give det Udseende af, at der ingen Boligtrang var, og paastaet, at der var 46 ledige 2 og 3 Værelsers Lejligheder, men det faktiske Forhold var, at der, naar en saadan Lejlighed blev averteret ledig, var der 20—30, som gerne vilde leje den. Den foretagne Undersøgelse betød derfor ikke meget. Der var ikke overflødige Lejligheder, og Folk maatte lade være at søge Arbejde her i Byen, fordi der ingen Boliger var, ja nogle maatte endog flytte her fra af samme Aarsag. Naar Hr. Møller videre hævdede, at Huslejen var for lav her i Byen, skulde Taleren erindres om, at Statistiken viste, at Aarhus var Nr. 1 blandt Provinsbyerne med Hensyn til Huslejens Størrelse. Det maatte kræves af Udvalget, at det fremkom med Forslag, der betød en virkelig Lempelse for de byggende. Naar Materialierne ikke blev billigere, hvad der jo ingen Udsigt var til, blev Byggeriet ikke fremmet, uden at man gav Bygherrerne saadanne Begunstigelser, at de kunde leje ud til en nogenlunde Pris. Blev saadanne Begunstigelser ikke givet, betød det en Pristigning for de ældre Ejendomme, og det var der ingen Aarsag til. Nogen Uret kunde der ikke blive

begaaet mod dem, der havde bygget tidligere, thi selv med virkelige Lempelser fra Kommunens Side, var det dog ca. 50 % dyrere at bygge nu end tidligere, saa de ny Ejendomme kunde absolut ikke konkurrere med de ældre. En Prisnedsættelse af 1 a 2 Kr. pr. □ Alen betød derfor ingen Uretfærdighed. Ude paa Frederiksbjerg maatte Udvalget kunne finde et eller andet Sted, hvor Grundene kunde sælges til en billigere Pris, og samtidig maatte man for et Aar kunde give Afkald paa W. C. Afgiften, som nu var 10 Kr. om Aaret, for de paagældende Ejendomme. Endelig kunde der ogsaa i nogen Tid gives Rentefrihed for de Grunde, der blev købt af Kommunen. Disse Ting burde Udvalget have beskæftiget sig med, for de vilde ophjælpe Byggeriet. Taleren vilde foreslaa, at man vedtog Udvalgets Forslag, men samtidig paalagde Udvalget at komme med Forslag, der tog Sigte paa virkelige Begunstigelser for Bygherrerne, men de, der fik Begunstigelserne, maatte forpligte sig til at have de ny Ejendomme saa betids færdige, at der kunde flyttes ind i dem til Oktober Flyttedag 1917. — Forslaget om Henvendelsen til Trafikministeriet kunde Taleren godt tiltræde, men kunde dog ønske en Tilføjelse om, at man ikke i nogen Maade ønskede at forsinke Banegaardsforholdenes Ordning

Møller troede dog, at Udvalgets Forslag betød noget, og kunde godt tænke sig, at de byggende vilde regne med den Rentefrihed, de efter Forslaget vilde faa. Taleren hævdede, at det af ham nævnte Antal Lejligheder var ledige, og at en mulig Mangel paa Lejligheder udelukkende skyldtes Ekspropriationen ved Hallsvej. En By kunde ikke have Forpligtelse til at have en Del Lejligheder staaende ledige for at skaffe Plads til

tilflyttende. At sælge Grundene billigere end hidtil vilde være ganske urigtigt, og det var forøvrigt ogsaa, hver Gang Udvalget stillede Forslag om at sælge til jævne Priser, blevet hævdet i Byraadet, at man vilde sælge for billigt. Naar Hr. Christensen nu mente, at Grundene var for dyre, var det derfor ikke let for Udvalget at vide, hvad det egentlig skulde gøre. Endelig maatte det ogsaa betænkes, at en Prisnedsættelse for at være retfærdig maatte gælde for alle, der meldte sig som Købere, og ikke blot for et begrænset Antal. At give de ny Ejendomme fri for W. C. Afgift, men lade de ældre betale, vilde være en ret mærkelig Fremgangsmaade, og at indrømme Rente- og Afdragsfrihed i en Aarrække for dem, der vilde bygge nu, maatte vel betyde den samme Indrømmelse for dem, der var i Gæld til Kommunen, ellers var der da ingen Mening i det. Kommunen maatte behandle sine Borgere nogenlunde ens. Dersom man lod Udviklingen gaa sin rolige Gang, vilde der i Løbet af et Aar eller to ikke være Mangel paa Lejligheder.

Christensen saa ingen Grund til at strides om, hvorvidt Udvalgets Forslag betød noget eller ej, det skulde de byggende nok afgøre. Maaske var der Folk, der havde Bind for Øjnene, saa de ikke kunde se, at der var Mangel paa smaa Lejligheder, og det var vel for deres Skyld, at Undersøgelsen var blevet foretaget. Ved sidste Flyttedag kunde man ellers ved Henvendelse til Grundejerforeningen erfare, at Mangelen allerede da var til Stede. Taleren maatte i Modsætning til Hr. Møller mene, at Byen dog maatte have nogen Forpligtelse overfor sin Industri og Haandværk til at skaffe Bolig til dem, der søgte hertil for at arbejde. I adskillige andre Byer, f. Eks. i Køben-

havn og Frederiksberg, blev der gjort noget virkeligt for at fremhjelpe Byggeriet, men her mente man at gøre sin Skyldighed ved at give Bygherrerne fra 300 til 600 Kr. i Driftskapital. Taleren fastholdt sit Forslag.

Samuel sen hævdede, at der kun var meget faa smaa Lejligheder at vælge imellem, og at der i en By som Aarhus, der ejede megen Jord, maatte kunne gøres noget for at sætte Fart i Byggeriet. Udvalgets Forslag vilde ikke hjælpe meget, hvorimod Rente- og Afdragsfrihed i nogle Aar for Købesummen for Grunden antagelig vilde være et virksomt Middel, som tilmed ikke var uretfærdig overfor dem, som tidligere havde bygget. Taleren kunde ønske, at Udvalget vilde tage Sagen tilbage for at se, om der ikke kunde gøres noget i den Retning. Forslaget om Hallsvej kunde Taleren ganske tiltræde, dog med den af Hr. Christensen foreslaaede Ændring. Det forundrede iøvrigt Taleren at se, at en Del af de eksproprierede Ejendomme skulde fraflyttes til Oktober, da der ikke var opført mere end 100000 Kr. til Banegaarden paa Finansloven for i Aar.

Møller havde den Overbevisning, at det hele vilde gaa af sig selv, blot man tog det med Ro. Til Hr. Samuel sens Tanke om at sælge Grunde rente- og afdragsfri i nogle Aar, bemærkede Taleren, at Udvalgets Forslag jo gik ud paa at indrømme denne Begunstigelse for et Aar, og at man saa efter den Tids Forløb kunde se, hvorledes Forholdene stillede sig. Skulde Foranstaltningen ikke slaa til, kunde man komme tilbage til Sagen igen. Det syntes, som om der blev drevet nogen Agitation med denne Sag; thi alle de Foranstaltninger, som Hr. Christensen havde omtalt, kunde da ikke vedrøre det kommunale Styre. Den af

Hr. Christensen foreslaaede Tilføjelse til Henvendelsen til Trafikministeriet, kunde Udvalget næppe have noget imod.

M o u s t e n troede sikkert, at der vilde blive Bolignød, og vilde derfor gerne, at der blev gjort noget for at skaffe 2 og 3 Værelsers Lejligheder. Af Indstillingen kunde man imidlertid ikke faa anden Opfattelse, end at Udvalget ikke vilde gøre noget alvorligt for at fremme Byggeriet. I Virkeligheden var det ligegyldigt, hvilken Fremgangsmaade man vilde anvende, da det jo var Pengene, det drejede sig om, og Grundejerne nok skulde vide at omsætte Hjælpen i Penge. Den af Udvalget foreslaaede Rentefrihed var i Virkeligheden kun for et halvt Aar. Taleren kunde slutte sig til Hr. Samuelsens Anmodning til Udvalget om at tage Sagen tilbage og komme med Forslag om større Begunstigelser for de byggende.

J a k o b J e n s e n fandt det rimeligt at sige, at der ikke var rigeligt med Lejligheder, naar der ikke var flere, end Optællingen viste. Det fremgik jo ogsaa af Udvalgets Forslag om Henvendelsen til Trafikministeriet, at det troede, at der vilde blive Trang til Lejligheder. Ingen kunde imidlertid vide noget om, hvor stor Tilstrømningen til Aarhus vilde blive, og det var desuden ganske umuligt for Byraadet at skaffe Lejligheder til dem, der ønskede at bo her i Byen. Taleren gad i hvert Fald vide, hvem der kunde stille et Forslag, hvorefter der kunde skaffes tilstrækkelig Lejligheder til April Flyttedag. Den Lettelse, Udvalget foreslog, var dog noget værd, og man kunde efter Udvalgets Mening ikke godt gaa videre uden at skade dem, der havde bygget det sidste Par Aar. Skulde man sælge Grundene billigere end hidtil, maatte man gøre den samme Indrømmelse overfor

disse. Det mest hensynsfulde overfor de byg-
gende var stadig at sælge Grundene til samme
Pris, saa vidste de byggende, hvad de skulde
regne med. Der taltes nu om Skattelettelser for
faste Ejendomme, uagtet man for faa Maaneder
siden havde talt om nye Ejendomsskatter. Dette
var ret uforstaaeligt. Hvem skulde iøvrigt nyde
godt af den Rente- og Afdragsfrihed og Fritagelse
for W. C. Afgift, som man havde foreslaaet, Eje-
ren eller Lejeren? Skulde Lettelsen falde paa
Lejeren, hvad Taleren vilde haabe, animerede den
ikke til at bygge, og skulde den ikke falde paa
Lejeren, kom de Herrer, som havde foreslaaet den,
paa Kant med sig selv. Men enedes man imid-
lertid om, at Lettelsen skulde falde paa Lejeren,
blev den eneste Maade at realisere dette paa at
sætte en Grænse for, hvad Ejeren maatte tjene paa
sin Ejendom, men hvor højt man i saa Hen-
seende vilde gaa, kunde det interessere Taleren
at høre lidt om. Antagelig vilde Trafikministeriet
imødekomme Andragendet vedrørende Hallsvej.
Det fremgik tydeligt af dette Andragende, at man
ikke ønskede at forhale Ordningen af Banegaards-
forholdene, men det kunde naturligvis ikke skade,
at man sagde det noget bestemtere. Den egent-
lige Grund til, at man kunde frygte Bolignød, var,
at Statsmyndighederne eksproprierede en Del Ejen-
domme, og det vilde derfor være naturligt, at By-
raadet lagde Pres paa disse Myndigheder for at
faa dem til at afhjælpe det af dem skabte uhel-
dige Forhold. Lovgivningsmagten burde have
vedtaget en Lov om, at der kun maatte tages en
meget lille Rente, det skulde nok have hjulpet paa
Byggeriet. Ganske vist var der blevet givet en
Moratorielov, men Laangiverne satte Renten op
alligevel. Dersom Byraadet ikke var tilfreds med

Udvalgets Arbejde, stod det i dets Magt at besætte Udvalget med andre Medlemmer. Taleren stillede gerne sit Udvalgsmandat til de misfornøjedes Raadighed, og vilde man vælge et helt andet Udvalg, skulde han heller intet have imod det. Det nuværende Udvalg kunde i hvert Fald i Øjeblikket ikke anvise bedre Raad end de nu foreslaaede, naturligvis med Undtagelse af, at Byraadet kunde give sig til at bygge Beboelsesejendomme, men disse kunde jo heller ikke blive færdige til Indflytning før langt hen paa Vinteren 1917.

N. J o h. L a u r s e n kunde støtte Udvalgets Forslag. Man undervurderer sikkert de foreslaaede Lettelser og da navnlig den, der gik ud paa, at de 10 % af Købesummen ikke skulde betales, før Ejendommen blev prioriteret. Dette betød nemlig, at Bygherrerne kunde have en tilsvarende Kapital til Raadighed i den Tid, de byggede. Standsningen i Byggeriet laa i Tidsudviklingen, og den skulde man være varsom med at skrue tilbage.

C h r i s t e n s e n bemærkede, at det fremførte ikke havde afkræftet hans Anskuelse om Sagen. Det forbavsede ikke Taleren, at Hr. N. Joh. Laur- sen var enig med Udvalget, for naar man havde sit paa det tørre, gjorde det jo ikke saa meget, om nogle andre ikke kunde faa Tag over Hovedet. I Almindelighed handlede Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ret tilfredsstillende, men ikke i dette Tilfælde. Dersom Udvalget virkelig vilde vise Interesse derfor, kunde der nok skaffes Lejligheder tilveje til Oktober Flyttedag 1917. Den økonomiske Udvikling, som Hr. N. Joh. Laur- sen havde talt om, var meget rigtig til Stede, men ingen kunde jo vide, om ikke Forholdene ændredes efter Krigen. Dersom Kapitalisterne skulde bestemme Udviklingen, skete der næppe nogen Æn-

dring, men det kunde jo være, at andre blev medbestemmende. Det var meget rigtigt, at Taleren havde været med til at kritisere, at man solgte Byens Grunde for billigt, men kun naar det drejede sig om Grunde til Oplagspladser, ikke naar det var til Beboelse. Dersom Udvalget vilde modtage de Herrer Samuelsens og Moustens Forslag, vilde Taleren være tilfreds dermed, ellers maatte han fastholde sit eget.

J a k o b J e n s e n udtalte i Anledning af Hr. Møllers Bemærkning om, at der syntes at blive drevet Agitation med denne Sag, at alle jo vidste, at baade Højre og Socialdemokratiet arbejdede med Henblik paa det kommende Valg. Taleren vilde ikke være med til at lade Udvalget tage Sagen tilbage. Vilde de andre Udvalgsmedlemmer gøre det, maatte de om det. Taleren skulde være meget tilfreds, om man valgte et nyt Udvalg til at tage denne Sag op.

C h r i s t e n s e n kendte ikke noget til, at der indenfor hans Parti blev drevet Agitation med denne Sag.

M i k a e l J o h a n s e n kendte heller ikke til nogen Agitation i Boligspørgsmaalet. Taleren forstod godt, at Hr. Jakob Jensen havde Lyst til at nedlægge sit Mandat i Udvalget for Byens Udvildelse og Bebyggelse, idet Hr. Jakob Jensen jo havde lidt Nederlag efter Nederlag netop i dette Udvalg, saaledes i Aabysagen, den elektriske Bane, Banegaardssagen og nu i de sidste Dage Sagen angaaende Palæet paa Bispetorvet.

M ø l l e r vilde heller ikke være med til at tage Sagen tilbage. Udvalget havde talt meget om, hvad der kunde gøres for at fremme Byggeriet uden at øve Uret mod dem, der allerede havde bygget, men det havde ikke set sig i Stand til at

foreslaa noget bedre end det. Indstillingen gik ud paa. Taleren begyndte at tale om Andelshuset, men blev afbrudt af

Formanden, der bemærkede, at Spørgsmaalet om Andelshuset ikke kunde drøftes under den foreliggende Sag.

Møller skulde gerne renoncere paa at svare paa Hr. Mikael Johansens Udtalelser om Andelshuset.

Jakob Jensen havde intet haft at gøre med Sagen angaaende den elektriske Bane, før han var blevet valgt ind i Banens Bestyrelse, og ikke før, at Andelsselskabet var startet. Dersom Banegaardsforholdene var blevet ordnet paa en anden Maade, vilde Hallsvej ikke været blevet eksproprieret, og man vilde være blevet fri for mange Udgifter. Og hvis man havde købt Aabyjorderne, vilde man nu have været fri for Spørgsmaalet om Aabys Indlemmelse i Aarhus. Med Hensyn til Andelshuset skulde Taleren blot gøre opmærksom paa, at »Byraadets Forhandlinger« tydeligt viste, hvorledes Hr. Mikael Johansen fra først af havde taget paa den Sag, nemlig ligesom Byraadets øvrige Medlemmer.

Indstillingen vedtoges. Det tilføjes, at det er Byraadets Forudsætning, at Banegaardsforholdenes Ordning ikke forsinkes ved den ansøgte Udsættelse af Bygningernes Nedrivning.

11. (J. Nr. 312—1916). Andragende fra Aarhus Amts landøkonomiske Selskab om Kommunens Medvirken til, at **det jydsk Fællesskue** kan afholdes i Aarhus i 1918.

Formanden antog, at Byraadet med Glæde vilde modtage Landboernes store Skue. Der ønskedes et Tilskud paa 7000 Kr., men denne Sum kunde jo næppe virke afskrækkende, og en Plads

paa ca. 15 ha. Da Pengene først skulde falde i 1918, kunde man dog ikke bevilge dem nu. Foreløbig kunde man kun svare, at man gerne vilde yde sin Medvirken til Skuets Afholdelse i Aarhus, og dernæst blev det vel rigtigst at nedsætte et Udvalg til at føre de nærmere Forhandlinger navnlig om Pladsen, som vel helst skulde være paa Galgebakken.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ganske tiltræde Formandens Forslag. Det vilde være et stort Gode at faa Fællesskuet her til Byen. Antagelig maatte Markudvalget tage sig af Pladsspørgsmaalet.

S a m u e l s e n fandt, at det gamle Udstillingsterræn vilde egne sig godt til Skuet.

J a k o b J e n s e n ansaa det for langt det heldigste, om Dyrskuepladsen blev i Forbindelse med Vennelyst.

F o r m a n d e n havde intet imod foreløbig at lade Markudvalget tage sig af Sagen. Senere vilde vel nok et større Udvalg blive nødvendigt.

Det vedtoges at svare, at Byraadet er villigt til at yde sin Medvirken til det ommeldte Skue paa de i Andragendet angivne Betingelser. Sagen henvistes til foreløbig Behandling af Markudvalget.

12. Indstilling fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse om en Ændring i »**Reglement for de gamles Hjem**«.

O l e s e n oplyste, at de gamle havde indsendt et Andragende om at faa deres Ugepenge forhøjet fra 35 Øre til 50 Øre, fordi alt var saa dyrt for Tiden. Udvalget havde intet imod denne lille Forhøjelse, men da det drejede sig om en Reglementsbestemmelse, indstillede det til Byraadet at vedtage følgende Ændring i Reglementets Pkt. 5, 2. Stk.: »Til Smaafornödenheder for Beboerne i Plejefdelingen udbetales der dem ugentlig hver 50 Øre«.

Endvidere indstillede Udvalget, at Ændringen blev indsendt til Ministeriets Approbation.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 50—1916). Fornyet Andragende fra Kreaturhandlerne om **Begrænsning af Markedstiden paa Kvægtorvet.**

Marthin Hansen bemærkede, at det var anden Gang, der forelaa Andragende om Indskrænkning af Markedstiden, og at Udvalget lige saa lidt nu som tidligere kunde finde en Form, hvorved Handel kunde forhindres. Da det saaledes var umuligt at imødekomme Andragendet skulde Udvalget ganske henholde sig til sit tidligere Standpunkt.

Indstillingen tiltraadtes.

14. (J. Nr. 262—1916). Andragende fra Ejeren af Ejendommen Mørksgade 18 om Kommunens Deltagelse i Udgiften ved **Istandsættelse af Plankeværket mellem Andragerens og Kommunens Ejendomme.**

Fra Brolægningsudvalget forelaa Indstilling om at deltage i Udgiften med 50 Kr.

Indstillingen vedtoges.

15. **Købekontrakt** angaaende Marselisborggrunde med:
- a) Guldsmed A. Rasmussen.
 - b) Tømrermester Ejner Petersen.
 - c) Murermester M. Leth.

Møller gik ud fra, at disse Købere burde have Del i de i dette Møde vedtagne Begunstigelser for Købere af Grunde.

Godkendtes.

16. (J. Nr. 3—1916). Indstilling om **Efterbevilling af Overskridelser** i Fattigvæsenets, Gasværkets og Elektricitetsværkets Regnskaber for 1915—16. —
2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

17. (J. Nr. 3—1916). Indstilling om **Efterbevilling af Overskridelser** i Hospitalernes og Vandværkets Regnskaber for 1915—16.

Overgik til 2. Behandling.

18. Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for:

- a. (J. Nr. 2⁹⁵—1916) Fredensgade 14.
- b. (J. Nr. 2⁹⁷—1916) Asylvej 10.
- c. (J. Nr. 2⁹⁴—1916) Olemenstorv 5-7.

Anbefaledes.

19. (J. Nr. 2⁹⁶—1916). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6** for Strandvejen 2.

Anbefaledes.

20. (J. Nr. 2⁹⁸—1916). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6 og fra Bygningsvedtægtens §§ 19 og 25** for Mejlgade 39.

Anbefaledes.

